

27ste zondag door het jaar

Lc. 17, 5-10

Inleiding

Een gewone zondag en toch staan we hier met een groot team. Dat is altijd fijn en altijd verrassend want wij vieren hier samen ons geloof. En het gaat vandaag in die lezingen ook om geloof. De leerlingen vragen aan Jezus: ‘geef ons meer geloof’, een hele actuele vraag. Straks in de lezingen horen we hoe de profeet Habakuk, hoe Paulus en hoe de apostelen daarmee om gaan en als extra voorbeeld zal ik ook even Franciscus, wiens feestdag die we gisteren vierden, aanhalen om te kijken hoe het ervoor staat met het geloof toen, maar vooral ook met ons geloof nu.

Preek

De apostelen vragen vandaag om meer geloof en hoe actueler zou die vraag niet kunnen zijn, want ook wij zouden die vraag kunnen stellen voor onszelf en voor allerlei mensen rondom ons. We hoeven maar naar de radio te luisteren of op tv het journaal te bekijken en dan zien we vele mensen die veel meer geloof zouden kunnen gebruiken. Maar toch blijkt uit het antwoord van Jezus al snel dat er meer speelt, want geloof is niet iets wat je als een pakketje zomaar even door kunt geven en dan zeker niet in een nog wat grotere of riantere verpakking. Geloof is niet alleen waar je houvast aan hebt. Geloof is niet alleen een set van regeltjes of de orde en regelmaat die de kerkelijkheid ons biedt. Nee, geloof heeft te maken met wat we doen. We kennen immers ook de uitdrukking: ‘aan je handelen zul je worden gekend’. Als we op die manier naar de lezingen van vandaag kijken, krijgen we antwoord op wat geloof kan zijn. Vooraf vertel ik u daarbij dat als je in de Hebreeuwse tekst gaat zoeken naar het woord geloof, vind je het niet en waar wij het in onze vertalingen dan met geloof vertalen dan zou je in het Hebreeuws beter spreken over trouw of vertrouwen. Die woorden gaan we in alle lezingen van vandaag op de een of andere manier terugzien.

In de eerste lezing komen we een radeloze Habakuk tegen. Habakuk is een klein profeet, niet van gestalte perse, maar hij heeft maar een klein, dun profetenboekje geschreven. Hij heeft een visioen gehad, waarin duidelijk wordt dat het uiteindelijk met het volk wel goed zal komen, maar tegelijk ziet hij ellende, dood, tweespalt, tweedracht, vanalles om zich heen en hij preekt het woord van God, maar niemand luistert, dus hij krijgt het idee dat ook God niet luistert. Vandaag in de lezingen horen we God antwoorden. Dat hij vol moet houden met zijn prediking, met zijn gebed aan de hemel, dat hij vasthoudend moet zijn en dat hij daarin rechtvaardiging zal vinden en diegene die rechtvaardiging vindt is diegene die trouw is aan God, zo staat er aan het eind van die lezing. Het woord trouw is dan bij ons dus de eerste keer langsgekomen.

Paulus vertaalt het weer anders. Paulus heeft het over dat we op weg moeten gaan zonder angst, zonder schaamte. Op weg moeten gaan met kracht en dan mag je lezen: met de kracht van de Heilige Geest. Met liefde, de liefde die God,

die Jezus ons heeft aangereikt een voorgeleefd. De liefde die we meestal naastenliefde zullen noemen en in bezonnenheid, dus niet zomaar hier iets en daar iets, maar weloverwogen en dat weloverwogen kennen we van tal van plekken uit het evangelie. Weloverwogen betekent dat we eerst onze daden van liefde richten op die mensen die het het meest nodig hebben: de zwakken, de armen, de krachtelozen, de vluchtelingen; die mensen mogen we als eerste bijstaan, met kracht, met liefde. Als we dat doen, zullen zij, maar ook wij, zo zegt Paulus, de genade van God ondervinden en daar hoeven we ons niet voor te schamen.

Vervolgens dan dat evangelie. Geef ons meer geloof: een vraag van alle tijden. Ik zei u al: gisteren was de feestdag van de heilige Franciscus. De heilige Franciscus daar weten we vrij veel van, omdat er al vroeg na zijn overlijden vanalles genoteerd is. Onder andere over hoe hij geroepen is en hoe in die roeping al snel duidelijk wordt dat hij wil leven als een arme tussen de armen, als een minste, als een minderbroeder, zoals hij het zelf noemt. Hij gaat op weg om te leven tussen de melaatsen, leeft al bedelend en wat hij ophaalt, deelt hij met anderen en wederom met de armen op de eerste plaats. Zo kan die Franciscus die we gisteren herdachten voor ons vandaag ook nog een voorbeeld zijn, maar opnieuw wordt duidelijk dat geloof hebben te maken heeft met iets doen, iets doen wat God of Jezus van ons vraagt en daarin trouw zijn. En aan het eind van het evangelie van vandaag zien we het nog een keer in een voorbeeld samengevat: een dienstknecht dient eerst zijn heer, zoals Paulus Jezus wilde dienen, zoals Franciscus God wilde dienen door armen, door minsten bij te staan. Zo doet ook in het evangelie vandaag die dienaar eerst zijn werk en pas dan kan hij gaan zitten om zelf rust te nemen of te eten.

Van die dienaren mogen wij zijn. Steeds opnieuw worden we opgeroepen dienaar te zijn, trouwe dienaar staat er op sommige plekken in het evangelie zelfs. En in dat trouw-zijn, in dat vertrouwen, vinden we ons geloof. Een geloof van naastenliefde, een geloof gevoed door de kracht van de Heilige Geest. Een geloof dat ons uiteindelijk zal brengen in de genade van God. Ik wens het u, ik wens het ons allen toe. Amen.

Henry Vermeulen, diaken